

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	14/1558-0/2015
Érkezett:	2015 JÚN 01.
Példány: /	Kezelőiroda: Tisztelt Alkotmánybíróság!
Melléklet: St. Ut. 10 Alulírott	H

GAZDASÁGI TÖRVÉNYSZÉK KOLLÉGIUMA 11.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 MÁJ 13. 12
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM:	45283/13
UTÓIRATON:	

██████████ alatti lakos, mint a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság előtt Vb/13006. szám alatt folyamatban volt választottbírósági eljárás alperese, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma előtt 9.G.45.083/2013. szám alatt folyamatban volt per felperese és a Kúria előtt Gfv.VII.30.289/2014. szám alatt folyamatban volt felülvizsgálati eljárás felperese) **indítványozó** a meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a további hivatkozásokban: Abtv.) 26.§ (1) bekezdése és a 27. §-a, valamint az Alaptörvénynek „ÁLLAM” címszó alatti Az Alkotmánybíróságról szóló 24. cikk (2) bekezdése d) pontja alapján törvényes határidőben

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság 2013. augusztus 16-án kelt VB/13006. számú ítéletével, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 2014. május 16-án kelt 9.G.45.083/2013/8. számú ítéletével és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2015. február 03-án kelt Gfv.VII.30.289/2014/4. számú ítéletével szemben és indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az előbbi ítéletekkel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be és vizsgálja felül ezen bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját.

Az alkotmányjogi panasz további feltételeként az indítványozó előadja, hogy a fentiekben írt bírósági eljárásokkal jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette.

A választottbírósági eljárásban a Választottbíróság törvénytelen és alaptörvény-ellenesen kötelezte az indítványozót kötbér és kártérítés megfizetésére, az indítványozó választottbírósági ítélet érvénytelenítése iránti keresetét a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma törvénytelen és alaptörvény-ellenesen utasította el, és az indítványozó felülvizsgálati kérelme ellenére a Kúria a jogerős ítéletet törvénytelen és alaptörvény-ellenesen tartotta fenn hatályában.

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Vb/13006. számú ítéletét, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 9.G.45.083/2013/8. számú ítéletét és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.289/2014/4. számú ítéletét az Alaptörvény „ÁLLAM” címszó alatti Alkotmánybíróságról rendelkező 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára tekintettel, a (3) bekezdés b) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg alaptörvény-ellenesség miatt.

I.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozatok az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított alábbi jogait sértik:

- a) A **pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz** való jog. [Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXVIII. cikk (1) bekezdés].

- b) A **határozatok indokolása** nem felel meg a törvényben meghatározott rendelkezéseknek [Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikk (1) bekezdése],
- c) Az indítványozót marasztaló határozat meghozatala során eljáró bíróságok jogalkalmazásuk során a jogszabályok szövegét nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték. Az eljáró bíróságok részéről elmaradt az alkalmazott jogszabályok **józan észnek és a közjónak megfelelő értelmezése** [Alaptörvény „ÁLLAM” címszó alatti 28. cikk],
- d) Az **Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek** [Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti R) cikk (2) bekezdés],
- e) Magyarország fellép az **erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védi a fogyasztók jogait**. [Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti M) cikk (2) bekezdés],

Az Alaptörvényben ezek a jogok az alábbiak szerint vannak meghatározva:

1./ Az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti **XXVIII. cikk (1) bekezdése** szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztesség** és nyilvános **tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el”.*

2./ Az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti **XXIV. cikk (1) bekezdése** szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. **A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.**”*

3./ Az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 28. Cikke szerint: *„a bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**”*

4./ Az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti R) cikk (2) bekezdése szerint: *„**Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek**”.*

5./ Az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti **M) cikk (2) bekezdése** szerint: *„Magyarország biztosítja a **tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait**”.*

II.

Az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint: *„Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”*

Az Abtv. 27.§-a szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az Abtv. 28.§-a szerint:

„ (1) Az Alkotmánybíróság a 27.§-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26.§ alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.”

Az Abtv. 29.§-a szerint:

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

III.

A választottbírói eljárásban súlyosan sérült az indítványozónak a pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz (fair trial) való joga, amely miatt a választottbírói ítélet alaptörvény-ellenes.

Az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXVIII. cikk (1) bekezdése és a XXIV. cikkének (1) bekezdése is biztosítja pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, amely alapjogok sérültek a választottbírói eljárásban.

A választottbírói eljárásban is köteles a fél bizonyítani azokat a körülményeket, amelyekre követelése vagy védekezése megalapozásául hivatkozik.

A választottbírói eljárásban is irányadó a tisztességes eljáráshoz való jog elve, amelynek értelmében lehetőséget kell adni a feleknek a bizonyítási indítványaik, érdemi nyilatkozataik megtételére, és **a választottbírói eljárás során elé tárt, illetve a bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésére álló bizonyítékokat mérlegelheti szabadon.**

A választottbírói ítélet 35. pontjában említi, hogy az indítványozó tanúk meghallgatására tett indítványt, azonban az ítéletben a továbbiakban a tanúmehhallgatások mellőzésének megalapozott és lényegi indokát nem adta.

Az indítványozó tényállításait bizonyító tanúk meghallgatása mellőzésének indokairól a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma és a Kúria ítélete sem ad számot.

A Választottbírói eljárás az indítványozó által előterjesztett bizonyítási indítványok foganatosítását teljes egészében nem mellőzhette volna, ugyanis az érdemi határozatához elengedhetetlenül szükség volt az ügyben érintett szerződések tényleges tartalmának megállapítására és jogi minősítésére.

A tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének a választottbírói eljárásban különösen nagy jelentősége van, mert a választottbírói eljárásban hozott ítélettel szemben nincs helye rendes jogorvoslatnak vagy perújításnak, hanem csak a Vbt.-ben meghatározott okból, szűk körben kérhető a választottbírói ítélet érvénytelenítése. Amennyiben a választottbírói eljárás során lényeges mértékben sérül a tisztességes eljáráshoz való jog elve, akkor ez önmagában is maga után vonja a választottbírói ítélet érvénytelenítését. (EBH2011. 2421)

A Választottbírósági eljárásban is érvényesülnie kell a tisztességes eljáráshoz való jognak, amelyet Magyarország Alaptörvénye „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatt így határoz meg:

- XXIV. cikk (1) bekezdése mindenkinek biztosít. Az ebben foglaltak szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek a döntéseiket megindokolni.*”
- XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikkének (1) bekezdéséhez fűzött indokolás szerint a **hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik**. Ennek folytán a polgári perben eljáró **választottbíróság is köteles biztosítani az eljárás során a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését, amelyet nemcsak az Alaptörvény, hanem a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (Vbt.) 57. §-ának utaló szabálya folytán a választottbírósági eljárásban is alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1953. évi III. törvény (Pp.) 3. § (3) bekezdése is előír.**

A választottbírósági eljárás során **alapvetően sérült az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való joga**, amely miatt a VB/13006. számú választottbírósági ítélet az egyéni sérelmen túlmutatóan az Alaptörvénybe ütközik, és alkalmas arra, hogy a választottbírósági eljárásba és a választottbírósági ítéletbe vetett közbizalmat megingassa.

A tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése érdekében nemcsak az állami bíróság, hanem a választottbíróság előtti eljárásban is lehetőséget kell biztosítani az indítványozó részére bizonyítási indítványai és érdemi nyilatkozata megtételére annak érdekében, hogy az ellenkérelme alapjául felhozott állításait bizonyítani tudja.

A 15/2002. (III. 29.) AB határozat II. fejezet 1. pontja szerint „*a tisztességes eljárásnak (fair trial) - az Európai Emberi Jogi Bíróság következetes gyakorlatából is kitűnően - elismert eleme a "fegyverek egyenlősége", amelynek polgári perekben is érvényesülnie kell.*”

Ebből következően a bíróság nem zárhatja el a felet attól, hogy az általa állított perdöntő tényeket bizonyítani tudja.

A Választottbíróság jelen ügyben akkor biztosította volna a tisztességes eljárás követelményét, ha az indítványozó által meghallgatni kért tanúkat meghallgatja.

A „fegyverek egyenlőségének” elve alapján a Választottbíróság nem zárhatta volna el az indítványozót a tanúkkal történő bizonyítástól, mert ezzel a **Választottbíróság egyoldalúan a másik fél álláspontját támogatta, ami alaptörvény-ellenes, hiszen sérti a pártatlan**

bírósághoz való jogot, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a védekezéshez való jogot, a bizonyításhoz való jogot.

A tisztességes eljáráshoz való jog nem érvényesül önmagában azzal, hogy az indítványozó bizonyítási indítványait megtehetette a választottbírói eljárásban, ugyanis a bizonyítási indítványok megtétele nem öncélú, azokkal a Választottbírói kötelesek lettek volna foglalkozni a Választottbírói Eljárási Szabályzat 17.§ (2) bekezdése értelmében is a felek egyenlőségének, az egyenlő bánásmód elvének biztosítása érdekében.

A 15/2002. (III.29) AB határozat II. rész 2. pontja szerint: **„Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás tisztességes voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; hanem a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvszabályzat, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükségessége és arányos volta.”**

Ugyanezen határozat II. rész 3. pontja szerint **„jogainak érvényesítése érdekében a bíróság előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik.”;**

„Nincs olyan elkerülhetetlen szükségesség, amely a tisztességes tárgyaláshoz való jogot korlátozhatná, mivel a tisztességes eljárás, ezen belül a fegyverek egyenlősége, illetve alkotóelemeinek összessége az alapvető jog lényeges tartalma.”

III/1522/2014 AB határozat 166. pontja szerint: **„A tisztességes eljárás követelménye egy összetett, több elemből létrejövő minőség, amelynek megvalósulását vagy hiányát csak az eljárás egészének és összes körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni.”**

Az indítványozó az eljárás összes körülményeivel kapcsolatban kiemeli az alábbiakat:

1./ A szerződés minősítése **perdöntő volt az ügyben és a perdöntő tényeket bizonyító tanúkat nem hallgatta meg a Választottbírói kötelesek**, amelyet semmivel nem indokolt meg sem a Választottbírói kötelesek ítélete, sem a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégium ítélete, sem a Kúria ítélete.

2./ A Választottbírói kötelesek a felek közötti szerződéseket az elnevezésük alapján adásvételi szerződésként vette figyelembe, **a felek közötti szerződéses jogviszony valós és hosszú évek óta fennálló körülményeit bizonyító tanúkat nem hallgatta meg.**

Egyetlen törvény vagy jogszabály sem írja elő, hogy az okirati bizonyíték erősebb, mint a tanúk nyilatkozata. Ahogy azt sem írja elő a törvény, hogy az okirati bizonyítékkal ellentétes körülményeket bizonyító tanúkat nem kell meghallgatnia a bíróságnak.

Az indítványozó tényállításait alátámasztó **okirati bizonyítékokat** (vis maior igazolás, akadályközlő levél) is a Választottbírói kötelesek minden ok nélkül figyelmen kívül hagyta, amit szintén nem indokolt meg ítéletében, amellyel szintén a pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét valósította meg a Választottbírói kötelesek.

3./ **Egyértelmű jelek utaltak a mezőgazdasági termékértékesítési szerződés létrejöttére: a [REDACTED] Zrt. input szerződésekkel vetőmagot és műtrágyát adott az indítványozónak. A perbeli szerződésekben a szállítandó 2010. évi termés +/- 5% mennyiségi toleranciával volt meghatározva, amely egyértelműen mezőgazdasági termékértékesítési szerződésre utal. Ez a körülmény is nyomatékosá tette, hogy a mezőgazdasági termékértékesítési szerződés létrejöttére alappal lehetett következtetni a**

választottbírósági eljárásban, ezért a Választottbíróságnak a tanúkat meg kellett volna hallgatnia.

Az indítványozó akadályközlő levele (2010. szeptember 09.) egyértelműen bizonyítja, hogy az indítványozó arról tájékoztatta ■■■■■ Zrt-t, hogy az „általán művelt területeken” nem lesz képes a szükséges kukoricamennyiséget megtermelni. A 2011. április 11-én kelt, ■■■■■ ügyvéd által írt levélben is hivatkozott az indítványozó arra, hogy a szerződésekkel lekötött árumennyiséget saját maga termelte meg.

Mindezekre tekintettel a választottbírósági eljárásban egyértelmű és ésszerű kétség mutatkozott a szerződéses jogviszony adásvételi szerződésnek minősítésével kapcsolatban. A jelen jogvita elbírálása szempontjából a szerződés minősítése perdöntő volt, ezért az indítványozó bizonyítási indítványainak elutasítását semmiképpen nem lehet elfogadni azon az alapon, hogy a Választottbíróság diszkrecionális joga annak eldöntése, kell-e további bizonyítás, mivel a bizonyítási eljárás foganatosításának ilyen mértékű elutasítása a pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz való jog nyilvánvaló és súlyos sérelmét jelenti.

Az indítványozó a választottbírósági eljárásban több tanú meghallgatását is indítványozta, akik közül egyet sem hallgatott meg a Választottbíróság.
Az indítványozó által meghallgatni kért tanúk bizonyítani tudták volna az indítványozó által felajánlott részteljesítés ■■■■■ általi megtagadásának a jelen beadvány V. részében kifejtett jogellenes körülményeit.

Ezen tanúk bizonyítani tudták volna a szerződő felek korábbi, évek óta fennálló szerződéses kapcsolatainak körülményeit, a vis maior bekövetkezését, a részteljesítés elutasításának jogszerűtlenségét, valamint azt is, hogy az indítványozó évek óta a maga termelte termények eladására vállalt kötelezettséget. Alapjaiban sérült tehát az indítványozónak a tisztességes eljáráshoz való joga, amikor a Választottbíróság ezen tanúk meghallgatását mellőzte.

4./ A választottbírósági eljárást megelőzően **nagy visszhangot kapott a Választottbíróság másik tanácsának 2011. február 15. napján kelt, precedens értékű ítélete, amelyben a jelen ügyben érintett „adásvételi szerződés” elnevezésű blankettaszerződésekkel lényegében azonos tartalmú és azonos időszakban (2010. márciusában) kötött „adásvételi szerződést” a Választottbíróság mezőgazdasági termékértékesítési szerződésnek minősített.** A Választottbíróság ezen ítéletét az indítványozó a Törvényszékhez becsatolta.

Az e tárgyban született választottbírósági ítéletnek nagy sajtóvisszhangja folytán az indítványozó alappal feltételezte, hogy a fenti ítéletről a választottbírósági ítélet meghozatalában részt vett választottbírók is tudomással bírtak, ezért sem hagyhatták volna figyelmen kívül az indítványozónak a tanúk meghallgatására tett bizonyítási indítványait és okirati bizonyítékait a szerződés jogi minősítésének meghatározása érdekében. A sajtóvisszhangot igazoló cikkeket az indítványozó a Törvényszékhez becsatolta.

5./ A választottbírói eljárás alatt (2012. december 20. – 2013. augusztus 16.) és a választottbírói ítélet érvénytelenítése iránti kereset előterjesztésekor (2013. november 4.) is már hatályban volt a jelenleg is hatályban lévő, a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény, amely a 21. § (3) bekezdésében rendelkezett arról, hogy a Vbt. 55. § (2) bekezdésének b) pontja szerint *közrendbe ütközőnek kell tekinteni az olyan választottbírói ítéletet, amely a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatására elháríthatatlan külső ok (vis maior) miatt egészben vagy részben képtelen termelőt a hiányzó mezőgazdasági termény – teljesítés céljából való – pótlására, beszerzésére vagy helyette más szolgáltatás, illetve biztosíték nyújtására kötelezi.*

A választottbírói ítélet 47. pontjában úgy foglal állást, hogy „a szerződési nyilatkozatok tartalma vonatkozásában az eljárásban nincsen vita”. Az indítványozó „arra vállalt kötelezettséget, hogy a szerződés szerinti szolgáltatást maga teljesíti, a szolgáltatás közvetett tárgyát maga állítja elő.”

Ennek ellenére a Választottbírói ítélet a szerződéseket adásvételi szerződésnek minősítette, nem folytatta le a szükséges bizonyítási eljárásokat az indítványozó szolgáltatásának „maga termelte” ténybeliségére.

A választottbírói ítélet a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdése alapján közrendbe ütközik, ezért azt a Törvényszéknek érvényteleníteni kellett volna.

6./ Az ügyben érintett szerződések megkötésekor (2010. február 9., 2010. április 19. és 2010. április 23.) még nem, de az utóbbi két szerződés teljesítésére kikötött határidő lejárt és a szolgáltatás esedékessége miatt (2010. december 31.) a felek jogviszonyára alkalmazni kell a 2010. évi CL. törvény 2. § a) pontja értelmében az 1. §-ban foglaltakat, amely a 2003. évi XVI. törvényt egészítette ki a 8/A. §-sal.

A 2. § a) pontja szerint „Ez a törvény a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépést megelőzően megkötött szerződések esetén a hatálybalépést követően esedékessé váló szolgáltatások tekintetében is alkalmazni kell.”

A 8/A. § szerint „Semmis az olyan szerződéses kikötés, amely szerint a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatására elháríthatatlan külső ok (vis maior) miatt egészben vagy részben nem képes termelő a hiányzó mezőgazdasági terményt teljesítés céljára mástól beszerezni, vagy helyette más szolgáltatást nyújtani köteles. E kikötés semmissége a szerződés egyéb rendelkezéseinek érvényességét akkor sem érinti, ha a felek e nélkül nem szerződtek volna.”

7./ A jogalkotó észlelte a mezőgazdasági termények termelésében és felvásárlásában jelentkező, a jelen esettel megegyező vagy ahhoz hasonló, a mezőgazdasági termelők széles körét érintő jogszerűtlen helyzetet, amelynek orvoslására megalkotta a 2010. évi CL. törvényt (amely 2010. december 24-től 2012. június 26-ig volt hatályban), valamint a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvényt (amely 2012. január 1-től van hatályban jelenleg is). Az utóbbi törvény 3.§-ához fűzött indokolás szerint a felvásárló nem élhet vissza a mezőgazdasági termelőjét jelentősen meghaladó gazdasági érdekérvényesítő képességével, és így a meg nem termelt termény pótlását sem követelheti.

8./ A jogalkotó a már eleve közrendbe ütköző helyzetet szükségesnek tartotta utóbb jogszabályban kifejezetten rendezni annak érdekében, hogy a jelen ügyben érintett blankettaszerződésekkel azonos tartalmú blankettaszerződésekből eredő jogvitában egyértelmű és egységes ítéletek szülessenek.

A jelen ügyben irányadó szerződésekből kettő szerződés teljesítési határideje már a 2010. évi CL. törvény hatálya alá esett.

Az előbbieken írt körülmények miatt kötelessége lett volna a Választottbíróságnak az indítványozó által felhívott tanúkat meghallgatnia.

A Választottbíróság nemcsak a tanúk meghallgatását mellőzte indokolatlanul, hanem az indítványozó okirati bizonyítékait is indokolatlanul figyelmen kívül hagyta és ezeknek az okát sehol sem indokolta meg ítéletében. Ezen túlmenően pedig a Fővárosi Törvényszék és a Kúria ítélete ugyanígy alaptörvény-ellenesen nem foglalkozott az előbbieken írt súlyos eljárási szabálysértésekkel.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát tehát megsértették a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek annak ellenére, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény feltétlenül érvényre kívánja juttatni.

A mezőgazdasági termelők nagy számú érintettsége miatt az országgyűlés megalkotta a 2010. december 24-én hatályba lépett 2010. évi CL. törvényt, majd a 2011. évi CLXXIV. törvényt, majd a 2012. január 1-jén hatályba lépett 2011. évi CLXVIII. törvényt, majd a 2013. évi CCXLVI. törvényt.

Ezek következtében 2011. december 22-től folyamatosan hatályban van a következő tartalmú jogszabályi rendelkezés (jelenleg a 2011. évi CLXVIII. 21. § (3) bekezdése):

„A választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 55. § (2) bekezdés b) pontja szerinti közrendbe ütközőnek kell tekinteni az olyan választottbíróági ítéletet, amely a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatására elháríthatatlan külső ok (vis maior) miatt egészben vagy részben képtelen termelőt a hiányzó mezőgazdasági termény - teljesítés céljából való - pótlására, beszerzésére vagy helyette más szolgáltatás, illetve biztosíték nyújtására kötelezi.”

E jogszabályi rendelkezés célja – a rendelkezés indokolása szerint – az volt, hogy a jelen ügygel azonos tényállások mellett hozott, tartalmában egymástól eltérő választottbíróági ítéletek esetén az egységes jogalkalmazási gyakorlat kialakuljon.

Ez a rendelkezés a választottbíróági ítéletről rendelkezik, tehát nem a választottbíróági ítélettel érintett, annak alapjául szolgáló jogviszonyokról, ami azt jelenti, hogy ezt a törvényi rendelkezést alkalmazni kell a hatálybalépését követően hozott minden választottbíróági ítéletre.

A jogszabályi rendelkezés célja az egységes joggyakorlat megteremtése volt, hogy a választottbíróági eljárásokban a törvényi rendelkezés hatálybalépését követően ne hozzanak közrendbe ütköző ítéleteket.

Az Alaptörvénynek „AZ ÁLLAM” címszó alatt lévő 28. cikkében előírt, a jogszabályok értelmezésére vonatkozó kötelezettség teljesítésének csak az ilyen értelmezés felel meg, ami nem jelent visszamenőleges jogalkotást.

A Törvényszék az ítélete meghozatala során megsértette az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 28. cikkét, éppen a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdésében

szereplő rendelkezést és annak célját hagyta figyelmen kívül, így annak tartalmával és céljával ellentétes értelmezést adott.

A jogszabály a mezőgazdasági termelők védelmét szolgálta, mivel a jogalkotó észlelte, hogy a mezőgazdasági termelők méltánytalanul kerültek hátrányos helyzetbe a velük szerződő professzionális és multinacionális nagykereskedő félel szemben az egyes választottbíróági ítéletek alapján, amelyekben a választottbíróság a károk viselését egyoldalúan a kiszolgáltatott helyzetben lévő mezőgazdasági termelőre hárította.

Az ügyben érintett szerződésekkel azonos blankettaszerződésekkel létrejött jogviszonyokból eredően kialakult jogvitákban a jogalkotó a mezőgazdasági termelőt kívánta védelemben részesíteni a tisztességes gazdasági verseny biztosítása és az erőfölénnyel való visszaélés megakadályozása érdekében, amelyek az Alaptörvény „ALAPVETÉS” M) cikk (2) bekezdésében szerepelnek.

A perbeli blankettaszerződések alapján létrejött jogviszonyból eredő jogvitában hozott VB/13006 számú Választottbíróági ítélet nem azért ütközik közrendbe, mert a jogszabály azt utóbb közrendbe ütközőnek minősítette, hanem azért, mert a jogalkotó az eleve közrendbe ütköző helyzetet szükségesnek tartotta jogszabályban kifejezetten rendezni annak érdekében, hogy az ügyben érintett blankettaszerződésekkel azonos tartalmú blankettaszerződésekből eredő jogvitában egyértelmű és egységes ítéletek szülessenek.

Nem lehet az indítványozó keresetét arra alapítottn elutasítani, hogy a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdése nem volt hatályban a perbeli jogviszony keletkezésekor. A jogszabály éppen azért született meg, mert közrendbe ütköző helyzetet észlelt a jogalkotó, amelyet szükségesnek látott jogszabályban deklarálni.

A „*Summum ius summa iniuria*” római jogi elve szerint „a legteljesebb mértékben alkalmazott jog vezet a legnagyobb jogtalansághoz”. Jelen esetben a Választottbíróság nem vette figyelembe a szerződéskötés körülményeit, és mindössze amiatt, hogy a felek szerződésére – ami a [REDACTED] [REDACTED] Zrt. által használt blankettaszerződés volt – az volt felírva címnek, hogy „adásvételi szerződés”, adásvételi szerződésnek minősítette. Nem vette figyelembe, hogy az indítványozó akadályközlő levelében egyértelműen utalt arra, hogy az általa természetű kukoricával kapcsolatban közölt akadályt „vis maior”-ra hivatkozva.

Törvényes és Alaptörvénnyel összhangban álló ítélet csak akkor születhet, ha a bíróság teljesen **feltárta a szerződéskötés körülményeit**, valamint az ügylet jellegéből fakadó sajátosságokat. A Választottbíróság a szerződéskötés körülményeit csakis úgy tárhatta volna fel, hogy az indítványozó bizonyítási indítványában **megjelölt tanúkat meghallgatja**.

A közrend fogalmába beletartoznak azok az értékek, amelyeket a jog feltétlenül meg kíván védeni, ezért a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja azt is, hogy az eljárásban részt vevő felek bizonyíthassák az általuk előadottakat, különösen egy olyan bírói fórum előtt, amelynek ítélete ellen nincs helye rendes jogorvoslatnak.

Az indítványozó által előterjesztett bizonyítási indítványok foganatosításának teljes elutasításában jelentkező tisztességes eljáráshoz való jog nyilvánvaló és súlyos sérelmélt figyelmen kívül hagyni nem lehet azon az alapon, hogy a Választottbíróság saját hatáskörébe tartozik annak elbírálása, hogy a fél által kért bizonyítás szükséges-e,

mikor mellőz valamilyen bizonyítást, vagy azzal, hogy a felek kikötötték a Választottbíróságot, ezért tudniuk kellett, hogy az ítélet ellen nincs helye jogorvoslatnak.

A Választottbíróság kikötése nem jelenti azt, hogy a felek jogvitájában a tényállás ne kelljen törvényesen és megfelelően feltárva. A felek azzal a bizalommal kötik ki a Választottbíróság illetékességét, hogy az esetleges jogvitában a Választottbíróság felelősségteljesen és alaposan feltárja a tényállást.

A jelen ügyben a tanúk tudták volna bizonyítani a szerződéskötés körülményeit és a szerződő felek szándékát, azt a perdőntő körülményt, hogy jelen esetben a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatásáról van szó, és arról volt szó a felek hosszú időszakra visszanyúló szerződéses kapcsolatában is.

A szerződés tartalmává válnak – külön kikötés nélkül, hallgatólagosan is – mindazon kötelezettségek, amelyek az adott szerződés természetéből és céljából, a felek közötti korábbi gyakorlatból, valamint a kialakított szakmai szokásokból szükségszerűen következnek. (BDT2005. 1281)

A felek között korábban hosszú ideje fennálló szerződéses kapcsolatában az indítványozó mindig csak saját maga által termelt mezőgazdasági terményeket értékesített a [REDACTED] Zrt. részére.

A felek hosszú időszakra visszanyúló szerződéses együttműködése alapján bizonyítható lett volna, hogy a felek között mindig a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatásáról volt szó, és ennek bizonyítását akadályozta meg a Választottbíróság azáltal, hogy teljes egészében elutasította az indítványozó bizonyítási indítványainak foganatosítását.

Ebben a körben az indítványozó ismételten hivatkozik arra a fontos körülményre, hogy a [REDACTED] input szerződésekkel vetőmagot és műtrágyát adott az indítványozónak, a perbeli szerződésekben a szállítandó **2010. évi termés +/- 5% mennyiségi toleranciával** volt meghatározva, amely tények egyértelműen mezőgazdasági termékértékesítési szerződésre utalnak.

Ez a körülmény is nyomatékosá tette, hogy a mezőgazdasági termékértékesítési szerződés létre alappal lehetett következtetni a választottbírósági eljárásban, ezért amennyiben a Választottbíróságnak továbbra is kétségei voltak, úgy a tanúkat meg kellett volna hallgatnia.

Az indítványozó akadályközlő levele (2010. szeptember 09.) egyértelműen bizonyítja, hogy az indítványozó arról tájékoztatta a [REDACTED] Zrt-t, hogy az „általa művelt területeken” nem lesz képes a szükséges kukoricamennyiséget megtermelni.

A választottbírósági ítélet érvénytelenítésének van helye közrendbe ütközés jogcímén, ha a választottbírósági eljárásban a Választottbíróság a jogrend alapelveit nyilvánvalóan és súlyosan megsértette. (BH2006. 257)

Ebben a körben az indítványozó ismételten utal a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban az Alaptörvényben biztosított azon jogra, amely szerint a jogvitában a felet alapvetően megilleti az a jog, hogy az ellenkérelme alapjául felhozott állításait bizonyítani tudja.

A tisztességes eljárásról való jog biztosítása keretében a perbeli nyilatkozatok és bizonyítási indítványok megtétele lehetőségének biztosítása nem öncélú, hanem azokkal foglalkoznia kell a választottbírósnak. Ha ez sérül, megalapozza a Választottbírósnak az ítélet érvénytelenítését. (EBH2011. 2421)

A jelen ügyben támadott VB/13006. számú Választottbírósnak az ítélet meghozatalát megelőző választottbírósnak az eljárásban a Választottbírósnak lehetőséget adott az indítványozónak a bizonyítási indítványai előterjesztésére, azonban azokkal egyáltalán nem foglalkozott, a bizonyítási eljárás lefolytatását indokolatlanul teljesen mellőzte annak ellenére, hogy a perrel érintett szerződések tartalmának és jogi minőségének, a részteljesítés felajánlása tényleges megtörténtének tisztázásához, a [REDACTED] kereseti kérelmének elbírálásához ezek elengedhetetlenül szükségesek voltak.

A bizonyítás alapos ok nélküli elutasítása önmagában sérti a tisztességes eljárásról való jogot, emiatt a Választottbírósnak az eljárása és az ilyen eljárásban meghozott VB/13006. számú ítélete a tartalma alapján közrendbe ütközik.

A perek tisztességes lefolytatásához és a tisztességes eljárásról való jog a polgári eljárásjog kontextusában azt jelenti (bár a törvény nem definiálja a fogalmat), hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapvető rendelkezéseknek, és biztosítani kell a Pp. I. fejezetében foglalt alapelvek maradéktalan érvényesülését. [Pécsi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 2/2006. véleménye a bírósági eljárás elhúzódása miatti kifogásról; Vita, fórum – Jász – Nagykun – Szolnok Megyei Bíróság Polgári-Gazdasági-Közigazgatási Kollégiumának 3/2003. (X. 10.) ajánlása a bíróságok kártérítési felelősségéről]

Ennek keretében biztosítani kell, hogy mindenki egyenlő és azonos eséllyel vehessen részt az eljárásban: a tisztességes eljárás lényege, hogy minden fél azonos jogokat gyakorol és minden felet azonos kötelezettségek terhelnek. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy mindkét fél részletesen kifejthesse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványát, észrevételeket tehet, és ha ezek az alapelvek és feltételek teljesülnek, akkor a tisztességes eljárásról való jog nem sérül. [FIT-H-PJ-2008-810.; SZIT-H-GJ-2009-27.; A Polgári Perrendtartásról szóló törvény magyarázata I. kötet (szerk.: Szabó Imre, Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest, 2007.) 18. o.; A Polgári Perrendtartás magyarázata 1. (szerk.: Németh János – Kiss Daisy, Complex Kiadó, Budapest, 2007.) 86-87. o.]

A tisztességes eljárásról való jog olyan általános nemzeti és közösségi jogelv, amely a tagállamok közös alkotmányos hagyományain nyugszik, és amelyet az Emberi Jogok Európai Egyezménye (EJEE) 6. és 13. cikke állapított meg, és amely elv újra megerősítést nyert az Európai Unió Nizzában, 2000. december 7-én kihirdetett alapjogi chartájának 47. cikkében.

A tisztességes eljárásról való jog – amely az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében olyan alapvető jogot jelent, amelyet az Európai Unió az EU 6. cikk (2) bekezdése értelmében általános jogelvként tiszteletben tart – a választottbírósnak az eljárásban alapvetően sérült.

A Választottbírósnak azzal, hogy teljesen figyelmen kívül hagyta az indítványozó bizonyítási indítványait és okirati bizonyítékait, a választottbírósnak az eljárás az indítványozó tisztességes eljárásról való jogának sérelmét valósította meg.

A bizonyítási indítványok következetes és meg nem indokolt mellőzése alkalmas arra, hogy a társadalomnak a független és pártatlan választottbíráskodásba vetett bizalmát

aláássa. A Vbt. 11.§-a deklarálja, hogy a választottbírók függetlenek és pártatlanok, a feleknek nem képviselőik.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát megsértették annak ellenére, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény feltétlenül érvényre kívánja juttatni.

IV.

A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni [Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikk (1) bekezdése].

A választottbíróság ítélet indokolása is alaptörvény-ellenes: a választottbírószági eljárásban az indítványozó az érdemi ellenkérelmének alapvető tényeit, így az ügyben érintett szerződések *mezőgazdasági termékértékesítési szerződésnek* minősülését **tanúkkal**, a „*vis maior*” bekövetkezését, a *teljesítése ellehetetlenülését, a részteljesítése felajánlását* és ennek a [REDACTED] Zrt. által történt **jogtalan elutasítását tanúkkal is kívánta bizonyítani.** A Választottbírószág az indítványozó által felajánlott bizonyítási eljárást **egyáltalán nem fogantatosította,** míg a „*vis maior*” bekövetkezését bizonyító hatósági okiratban és a részteljesítés felajánlását tartalmazó levélben foglaltakat minden jogi indok nélkül kizárta a bizonyítékok köréből, és ezeknek **magyarázatát sem adta az ítéletében.**

Törvénysértően és alaptörvény-ellenesen állapította meg a Kúria ítélete 8. oldala utolsó bekezdésében, hogy az esedékesség napja a készre jelentés 2010. november 01-i időpontja. A választottbírószági ítélet 59. pontjában is az **esedékesség napja 2010. december 31.**

A 2010. április 19-án és 2010. április 23-án kelt szerződések esetében tehát az esedékesség napja 2010. december 31. **Ez utóbbi kettő szerződésnél az esedékesség napja már az irányadó 2010. évi CL. törvény hatálya alá esik.**

A Választottbírószág az ítéletében tévesen és kifejezett jogszabályi rendelkezés ellenére jutott arra a következtetésre, hogy a felek jogviszonyára nem alkalmazható a 2010. évi CL. törvény a meghozatalának időpontja miatt. Az indítványozó által előterjesztett bizonyítási eljárás lefolytatása ezen törvény hatályba lépése miatt is **feltétlenül indokolt volt.**

A Fővárosi Törvényszék ítéletének 6. oldalán alapvetően tévesen jut arra a következtetésre, hogy a választottbírószági ítélet nem vonta kétségbe a magyar kártérítési jog alapját képező jogszabályi rendelkezéseket.

A Ptk. 340.§ (1) bekezdésében írt kárenyhítési kötelezettség, és az annak elmulasztásánál alkalmazandó kármegosztás, a Ptk. 312.§-ben írt szerződés megszűnési ok a magyar kártérítési jog alapját képezi. Ezzel kapcsolatban az indítványozó utal a jelen beadvány V. részében kifejtett indokokra.

V.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek sértik továbbá az Alaptörvény jelen beadvány I. részében írt cikkeit is az alábbiakban kifejtett okokból:

- Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti M) cikk (2) bekezdésének sérelme:

Az Alkotmánybíróság a 32/1991. (VI.6.) AB határozatban kifejtette, hogy „*a hosszú távú magánjogi viszonyok esetén fennáll annak a veszélye, hogy a szerződéskötéskor nem látott olyan gazdasági és társadalmi változások zajlanak le, amelyek a felek valamelyikének érdekét lényegesen sértik, és amelyek tudatában a felek nem vagy más tartalommal kötöttek volna szerződést. Ha ezek a változások társadalmi méretet öltenek, és így a szerződések nagyszámát érintik, a körülmények megváltozása az állam beavatkozását teheti szükségessé.*”

Az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti M) cikkének (2) bekezdése szerint *Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.*

Az eljáró Választottbíróságra is kötelező volt az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 28. cikke, amely szerint „*A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*”

A Választottbíróság az ítéletében adott egyoldalú, csupán az indítványozót terhelő jogértelmezése nem felel meg a józan észnek és a közjónak sem, erkölcsös és gazdaságos célt pedig távolról sem szolgál.

A Választottbíróság ítélete, a Fővárosi Törvényszék ítélete, valamint a Kúria ítélete sérti az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti M) cikkének (2) bekezdését.

A szerződések tartalma és a Cargill Magyarország Zrt. a szerződéskötések után tanúsított jogellenes magatartása egyértelműen [REDACTED]. **erőfölénnyel való visszaélését bizonyítják, amelyhez a Választottbíróság, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria még jogsegélyt is adott a meghozott ítéletekkel.**

- Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti R) cikk (2) bekezdésének sérelme:

A választottbírósági ítélet alapjaiban sérti a 2010. évi CL. törvényt, valamint a 2011. évi CLXVIII. törvény 21.§ (3) bekezdését.

A Választottbíróság ítélete alapjaiban sérti a régi Ptk. 4.§ (1) bekezdésében írt jóhiszeműség és tisztesség és kölcsönös együttműködési kötelezettségének alapelvét, a „*clausula rebus sic stantibus*” elvét és a régi Ptk. 340.§ (1) bekezdésében írt kárenyhítési kötelezettség alapelvét, sérti továbbá a régi Ptk. 200.§ (2) bekezdését, a 202.§-t, a 207.§

(1) bekezdését, a 285.§ (1) bekezdését, a 289.§-t, a 312.§ (1) és (2) bekezdését, továbbá a Ptk. 5. §-át.

A szerződések megkötését követően bekövetkezett változásokat, a „*clausula rebus sic stantibus*” elvét a Választottbíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta:

A kedvezőtlen időjárási körülményeket, a „*vis maior*” következményeit, valamint a kedvezőtlen külső körülményeket, a kukorica nagymértékű árfolyam-változását a Választottbíróság az ítéletében a professzionális és multinacionális nagykereskedő gazdálkodó szervezettel szemben teljes egészében az indítványozóra, az egyéni vállalkozóra hárította, és az indítványozót a „*vis maior*” miatt kiesett termény pótlására, illetve annak ellenértékének megfizetésére kötelezte, amellyel megsértette a fentebb megjelölt jogszabályi és Alaptörvényben írt rendelkezéseket.

A szerződések adásvételi szerződésnek minősülése esetén is figyelembe kellett volna venni a körülmények utólagos megváltozását.

A körülmények utólagos megváltozása nem tartozik a felek rendes üzleti kockázatának körébe.

A „*clausula rebus sic stantibus*” elve napjainkban különösen nagy jelentőségre tett szert. A devizahiteles ügyekben ez az elv volt az, amely alapján az Alkotmánybíróság megengedhetőnek találta, hogy a jogszabály utólagosan megváltoztathatja a devizahiteles szerződések tartalmát.

Az állam jogszabállyal a szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás is megköveteli [8/2014. (III. 20.) AB határozat].

- A Választottbíróság ítélete meghozatalakor nem alkalmazta a régi Ptk. 340. § (1) bekezdésében írt kárenyhítési kötelezettséget a kártérítés megállapításakor:

Az ügyben érintett szerződések adásvételi szerződésnek minősülése (ha ezt helyesnek fogadnánk el) mellett is közrendbe ütközik a Választottbíróság ítélete a tartalmában amiatt is, mert a [redacted] Zrt.-nek a Ptk. 340.§ (1) bekezdése alapján kárenyhítési kötelezettsége volt, amit nem teljesített. Ennek ellenére a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma nem érvénytelenítette a választottbírósági ítéletet és a Kúria sem változtatta meg a Törvényszék ítéletét.

Az indítványozó a kárenyhítési kötelezettsége körében mindent megtett az általa megtermelt 650 tonna kukorica részteljesítésként való felajánlásával, azonban azt a [redacted] Zrt. jogtalanul nem fogadta el, ezzel megsértette az őt terhelő kárenyhítési kötelezettségét.

Ezen részteljesítés felajánlásával az indítványozó teljesítette volna a 2010. február 09. napján megkötött 10/1100/SB/003645 számú első szerződését, amely szerződés szerint 600 tonna kukoricát kellett volna átadnia a [redacted]-nek.

A Választottbíróság az ítéletében a [redacted] Zrt. kárenyhítési kötelezettsége elmulasztásából eredő kár viselését teljes egészében az indítványozóra hárította: a részteljesítésként felajánlott 650 tonna kukorica árfolyam-változással számított összeget is tartalmazó kártérítés megfizetésére kötelezte az indítványozót, és a perköltség összegét az

indítványozó teljes pervesztésére figyelemmel számította ki és határozta meg. **A részteljesítés [redacted] Zrt. által történő elfogadása esetén nyilvánvalóan kisebb összegű lenne az indítványozó kártérítési kötelezettsége.**

[redacted] Zrt. hivatkozott arra, hogy a KSH kimutatás szerint nem sokkal kevesebb kukorica termelt 2010-ben, mint 2009-ben, **azonban azt már nem mutatta be, hogy a kukorica ára közel kétszerese lett 2010-ben a 2009-es évhez viszonyítva.**

A kukorica átlagára tonnánként 2010. márciusában 30.742 Ft volt, amely 2010. novemberére 46.400 Ft-ra emelkedett és 2010. decemberére 48.060 Ft-ra tovább emelkedett.

A 2008-2010. évre vonatkozó kukorica átlagárát tartalmazó kimutatást (www.bet.hu) az indítványozó a Törvényszékhez becsatolta.

A felek szerződésében 27.000 Ft/tonna volt a kukorica vételára, amelyhez képest a kukorica tőzsdei ára 2010. november 02. napján 47.400 Ft/tonna volt, amelyet a Választottbíróság alapul vett az elmaradt haszonban jelentkező kár összegének megállapításánál.

A szerződésben kikötött 27.000 Ft/tonna ár helyett a 47.400 Ft/tonna piaci áron számította be a felajánlott 650 tonna kukoricát is az indítványozót terhelő kártérítést összegébe a Választottbíróság.

Ezt az árfolyamváltozást nem lehet egyoldalúan az indítványozóra hárítani.

A [redacted] Zrt. a kárenyhítési kötelezettsége körében köteles lett volna a 650 tonna kukoricát a 27.000 Ft/tonna áron átvenni az indítványozótól.

A [redacted] Zrt. a 650 tonna kukorica átvételét nem tehetette függővé a hiányzó mennyiségnek az indítványozó általi további beszerzésétől, hiszen az indítványozótól nem volt elvárható, hogy a szerződés megkötésekor előre nem látott körülmény miatt kétszeres áron szerezze be a hiányzó mennyiséget.

A régi Ptk.285. § szerint ha a szolgáltatás osztható, a jogosult részteljesítést is köteles elfogadni, kivéve, ha a részteljesítést a szerződésben kizárta, vagy az lényeges érdekét sérti.

A részteljesítést a felek egyetlen szerződése sem zárja ki, továbbá a megtermelt [redacted]

A részteljesítés elfogadásával teljesítette volna a [redacted] Zrt. a Ptk. 340.§ (1) bekezdésében előírt kárenyhítési kötelezettségét, valamint gyakorolta volna a jóhiszemű és kölcsönös együttműködés Ptk. 4. § (1) bekezdésében írt kötelezettséget is.

A részteljesítés elfogadásának a [redacted] Zrt. által történő elutasítása jogellenes volt: a [redacted] Zrt. az indítványozó részteljesítésének elfogadását egyéb feltételtől tette függővé, csak akkor fogadta volna el a részteljesítést a [redacted] Zrt., ha az indítványozó utóbb a teljes mennyiséget leszállítja vagy további szerződést köt vele az indítványozó a 2011. évre.

A [redacted] Zrt. vállalta, hogy amennyiben az indítványozó az előbbi feltételeket teljesíti, akkor a [redacted] Zrt. azt is elismeri, hogy az indítványozó maga termelte terményei szolgáltatásáról volt szó. Ez is bizonyítja, hogy az indítványozó a maga termelte mezőgazdasági termények szolgáltatását vállalta.

A részteljesítés elfogadásának egyéb feltételtől való függővé tétele mindenképpen a **Ptk. 5.§-ban írt meg nem engedett joggyakorlás körébe esik**, mert az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányult és illetéktelen előnyök szerzésére vezetett.

A választottbírósági ítélet **törvényellenesen kötbér fizetésére is kötelezte az indítványozót**, pedig a felajánlott 650 tonna kukorica részteljesítésként történő elfogadását a [REDACTED] Zrt. jogellenesen utasította el. A részteljesítésként felajánlott terményre semmiképpen sem lehetett volna kötbér fizetésére kötelezni az indítványozót.

Ezen túlmenően pedig az indítványozót kötbér fizetésére kötelező választottbírósági ítélet – az eddigiekben leírtak alapján- egyértelműen törvényellenes, alaptörvény-ellenes és közrendbe ütközik, mert a teljesítés elmaradása (vis maior) az indítványozónak nem volt felróható.

A Kúria ítéletének 3. oldalán hivatkozik egy e-mailre, azonban abból téves következtetéseket vont le. Ezen e-mail szerint is a [REDACTED] Zrt. a fentiekben írt feltételekhez kötötte a részteljesítés elfogadását, holott az indítványozó által felajánlott részteljesítést minden további feltétel nélkül el kellett volna fogadnia a törvényi előírások alapján [régi Ptk. 285.§, 289.§, 340.§ (1) bek.].

Az indítványozó által meghallgatni kért tanúk bizonyítani tudták volna a szerződő felek korábbi, évek óta fennálló szerződéses kapcsolatainak körülményeit, a vis maior bekövetkezését, a részteljesítés elutasításának jogszerűtlenségét és az elfogadás további feltételhez kötésének körülményeit, valamint azt is, hogy az indítványozó évek óta a maga termelte mezőgazdasági termények eladására vállalt kötelezettséget.

Alapjaiban sérült tehát az indítványozónak a tisztességes eljáráshoz való joga, amikor a Választottbíróság ezen tanúk meghallgatását mellőzte.

A Ptk. 4.§ (4) bekezdése szerint ha a törvény szigorúbb követelményt nem támaszt, a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat.

Az adott helyzetben elvárható lett volna a részteljesítés elfogadása a [REDACTED] Zrt. részéről.

[REDACTED] Zrt. keresetében a felajánlott 650 tonna kukoricáért is piaci áron, 47.400 Ft/tonna áron kért kártérítést, amelyet a Választottbíróság meg is ítelt részére a törvény és az Alaptörvény előírásai ellenére.

A régi Ptk. következő rendelkezését is figyelmen kívül hagyta a Választottbíróság:

- Ptk. 289. § Ha valaki fajta szerint meghatározott maga termelte dolog szolgáltatására kötelezi magát, de azt egészben vagy részben nem képes szolgáltatni, nem köteles a hiányzó dolgot a teljesítés céljára mástól beszerezni.

- Ptk. 200. § (1) A szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja. (2) Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

- Ptk. 207. § (1) A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

- Ptk. 312. § (1) Ha a teljesítés olyan okból vált lehetetlenné, amelyért egyik fél sem felelős, a szerződés megszűnik.

A teljesítés lehetlenné válásáról tudomást szerző fél haladéktalanul köteles erről a másik felet értesíteni. Az értesítés elmulasztásából eredő kárért a mulasztó felelős.

(2) Ha a teljesítés olyan okból vált lehetlenné, amelyért a kötelezett felelős, a jogosult a teljesítés elmaradása miatt kártérítést követelhet.

A Választottbíróság ítélete 59. pontjában jogellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a [REDACTED] Zrt. kárenyhítési kötelezettségének eleget tett azzal, hogy a választottbírói eljárásban a **2010. november 02-i piaci áron** határozta meg a kártérítés összegének alapját, mert a **kárenyhítési kötelezettség** – a régi Ptk. 340. §-ának (1) bekezdésében és a PK 36. számú állásfoglalásában foglaltakra is figyelemmel – **kizárólag a károsodásra vezető folyamatban, illetőleg a károsodás időpontjára vonatkozóan értelmezhető.** [EBH 2010.2129.]

Ezért a kárenyhítési kötelezettségének a [REDACTED] Zrt. akkor tett volna eleget, ha az indítványozó által felajánlott 650 tonna kukoricát elfogadja a szerződésben kikötött 27.000,- Ft/tonna áron, mert ezzel az indítványozó teljesítette volna a felek közötti első, 2010. február 09-én kelt, 600 tonna kukoricára vonatkozó szerződést és a fennmaradó 50 tonnát a többi szerződés teljesítésébe kellett volna beszámítani. Ugyanis jogi értelemben ez a kárenyhítési kötelezettség és ilyenkor kármegosztásnak van helye.

A kármegosztást figyelmen kívül hagyó, a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek a Ptk. 340.§-ba ütköznek, ezért sértik az Alaptörvény fentiekben már hivatkozott cikkeit [XXVIII.cikk (1) bek.; XXIV. cikk (1) bek.; 28. cikk; R) cikk (2) bek.].

A régi Ptk. 340.§-ban foglalt kárenyhítési kötelezettség alapján törvényben előírt kötelezettsége lett volna a [REDACTED] Zrt-nek a 650 tonna kukorica elfogadása.

A régi Ptk. 340. § (1) szerint a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget. A kármegosztás alapja a régi Ptk. 340. §(1) bekezdése.

Ha a károsult ezt a kötelezettségét elmulasztja, akkor a károkozásban ő is közrehat, és a károkozó ennek a közrehatásnak mértékéig mentesül a kártérítési felelősség alól.

A PK 36. szerint "A károsulttól elvárható magatartás elmulasztása kifejezésre juthat a kárenyhítési kötelezettség elmulasztásában."

[REDACTED] Zrt-től elvárható lett volna a részteljesítés elfogadása, ezért egyértelműen törvényellenes és alaptörvény-ellenes a Választottbíróság ítélete.

A károsult fő kötezettsége, hogy az általa elszenvedett kárt ne fokozza, azaz hogy tevékenysége a kár elhárítására, csökkentésére irányuljon. Ha a károsult a kárenyhítési kötezettséget elmulasztja, mulasztása a kártérítés mértékét befolyásolja, ezért kármegosztásnak van helye, mert lényegében ilyenkor a károsult maga is károkozó.

A kárenyhítési kötelezettség körében az adott helyzetben elvárható magatartás a károsulttól az, ami egy értelmesen gondolkodó, rendes embertől elvárható, a józan gazdasági számítás alapján. (Felróható közrehatás és kárenyhítési kötelezettség a Magyar polgári jogban- Fuglinszky Ádám, Polgári jogi Kodifikáció, HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., X. évfolyam 4. szám)

VI.

Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXVIII. cikk (1) bekezdésének, „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikk (1) bekezdésének, „ÁLLAM” címszó alatti 28. cikkének, „ALAPVETÉS” címszó alatti R) cikkének (2) bekezdésének, „ALAPVETÉS” címszó alatti M) cikk (2) bekezdésének sérelme:

A Választottbíróság egyáltalán nem vette figyelembe a régi Ptk. 340. § (1) bekezdésében írt kárenyhítési kötelezettség elmulasztását, a régi Ptk. 285.§-t, a 289.§-t, a 200.§ (1) és (2) bekezdését, 207.§ (1) bekezdését, a 312.§ (1) és (2) bekezdését, a „*clausula rebus sic stantibus* elvét, a pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, a fegyverek egyenlőségének elvét, a felek egyenlőségét, továbbá a 2010. évi CL. törvény, a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdésében foglaltakat. A Választottbíróság jogértelmezése nem felel meg a józan észnek, sem a közjónak, erkölcsös és gazdaságos célt sem szolgál, továbbá a [REDAKTOR] Zrt. erőfölénnyel való visszaélését támogatja, így a választottbírósági ítéletet alaptörvény-ellenessége miatt meg kell semmisíteni.

Mindezek figyelmen kívül hagyása miatt a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá a Kúria ítéletét is meg kell semmisítenie az Alkotmánybíróságnak Alaptörvénybe ütközés jogcímén.

A támadott választottbírósági ítélet az árfolyamkockázatot egyedül az indítványozóra hárította anélkül, hogy az árfolyamváltozás esetleges bekövetkezésére a felek a szerződéskötéskor gondoltak volna, ilyen mértékű árfolyamváltozás pedig a piac szereplőit meglepetésként érte.

Az indítványozó **felajánlotta a megtermett 650 tonna mennyiségű kukoricára a teljesítést** és a területre vonatkozóan megingathatatlan „*vis maior*” igazolást is csatolt a választottbírósági eljárásban. Az indítványozó szerződés szerinti teljesítése tehát a „*vis maior*” miatt maradt el, és az indítványozó által felajánlott részteljesítést a [REDAKTOR] Zrt. jogosulatlanul nem fogadta el, amely jogi tényeket a Választottbíróság az ítéletében figyelmen kívül hagyta.

A kötbér és kártérítés megfizetésére egyoldalúan az indítványozót kötelező választottbírósági rendelkezés a jelen panasz V. részében részletesen kifejtett indokok alapján alaptörvény-ellenes.

A napjainkban tömeges méretűvé vált devizahiteles ügyekben az adósok védelmére a jogalkotó törvényt alkotott, és érvénytelennek minősítette az olyan szerződéses kitélt, **amelyek alapján egyedül az adós viseli az árfolyamkockázatot úgy, hogy ennek lehetőségéről előzetesen tudomása lett volna.**

A választottbírósági eljárásban az indítványozó által előterjesztett bizonyítási indítványok teljes mellőzése és az indítványozó által előadott tényeket igazoló okirati

bizonyítékok félretevése, valamint ezek indokainak ítéletben való mellőzése, a tisztességes eljáráshoz való jog nyilvánvaló és súlyos sérülése.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérülése jelen ügyben különösen hangsúlyos, hiszen a jelen ügghöz hasonló esetek miatt az országgyűlés törvényeket alkotott.

Az országgyűlés megalkotta a 2010. december 24-én hatályba lépett 2010. évi CL. törvényt, majd a 2011. évi CLXXIV. törvényt, majd a 2012. január 1-jén hatályba lépett 2011. évi CLXVIII. törvényt, majd a 2013. évi CCXLVI. törvényt. Ezek következtében 2011. december 22-től folyamatosan hatályban van a következő tartalmú jogszabályi rendelkezés (jelenleg a 2011. évi CLXVIII. 21. § (3) bekezdése):

„A választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 55. § (2) bekezdés b) pontja szerinti közrendbe ütközőnek kell tekinteni az olyan választottbírói ítéletet, amely a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatására elháríthatatlan külső ok (vis maior) miatt egészen vagy részben képtelen termelőt a hiányzó mezőgazdasági termény - teljesítés céljából való - pótlására, beszerzésére vagy helyette más szolgáltatás, illetve biztosíték nyújtására kötelezi.”

A jogszabályi rendelkezés célja – a rendelkezés indokolása szerint – az egységes joggyakorlat megteremtése volt, hogy a választottbírói eljárásokban a törvényi rendelkezés hatálybalépését követően ne hozzanak közrendbe ütköző ítéleteket.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek sértik az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 28. cikkét, mert az eljáró bíróságok a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdésében szereplő rendelkezés céljával ellentétes értelmezést adtak a törvénynek ítéleteikben.

A jogszabály a mezőgazdasági termelők védelmét szolgálta, mivel a jogalkotó észlelte, hogy a mezőgazdasági termelők méltánytalanul kerültek hátrányos helyzetbe a velük szerződő professzionális nagykereskedő féllal szemben az egyes választottbírói ítéletek által, amelyekben a választottbírói ítélet a károk viselését egyoldalúan a kiszolgáltató helyzetben lévő mezőgazdasági termelőre hárította.

Az ügyben érintett szerződésekkel azonos blankettaszerződésekkel létrejött jogviszonyokból eredően kialakult jogvitákban a jogalkotó a mezőgazdasági termelőt kívánta védelemben részesíteni a tisztességes gazdasági verseny biztosítása és az erőfölénnyel való visszaélés megakadályozása érdekében, amelyek az Alaptörvény „ALAPVETÉS” M) cikk (2) bekezdésében szerepelnek.

Az ügyben érintett blankettaszerződések alapján létrejött jogviszonyból eredő jogvitában hozott VB/13006. számú Választottbírói ítélet nem azért ütközik közrendbe, mert a jogszabály azt utóbb közrendbe ütközőnek minősítette, hanem azért, mert a jogalkotó az eleve közrendbe ütköző helyzetet szükségesnek tartotta jogszabályban kifejezetten rendezni annak érdekében, hogy az ügyben érintett blankettaszerződésekkel azonos tartalmú blankettaszerződésekkel eredő jogvitában egyértelmű és egységes ítéletek szülessenek.

A fentiek alapján az indítványozó keresetét nem lehet arra alapítottan elutasítani, hogy a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdése nem volt hatályban a perbeli jogviszony keletkezésekor. A jogszabály éppen azért született meg, mert közrendbe ütköző helyzetet észlelt a jogalkotó, amelyet szükségesnek látott jogszabályban

deklarálni. A 2010. évi CL. törvény alapján pedig a jelen ügyben érintett szerződésekből kettő szerződés már a törvény hatálya alá tartozik.

A kár egyoldalú és teljes áthárítása az indítványozóra egyértelműen olyan súlyos és jogsértő döntése volt a Választottbíróságnak, amely miatt a választottbírósági ítéletekbe és a választottbírósági eljárásba vetett közbizalom határozottan sérül, amely miatt a támadott VB/13006. számú választottbírósági ítéletet közrendbe ütközés miatt érvényteleníteni kellett volna Fővárosi Törvényszéknek.

Az indítványozó által csatolt sajtócikkek, valamint a [REDACTED] Zrt. által csatolt ítéletek is azt mutatják, hogy a gazdasági életben tömegesen fordultak elő a jelen ügghöz hasonló esetek, amelyek halmozottsága folytán a választottbírósági ítélet közvetlenül érinti a gazdasági élet közösségének széles körét.

A jelen ügyben a „vis maior” és az árfolyamváltozás miatt bekövetkezett kár egyik félnek sem volt felróható, ennek ellenére a kárt a Választottbíróság egyedül az indítványozóra terhelte, pedig még kármegosztásnak sem lett volna helye, hanem mindkét félnek magának kellett volna viselnie a nála felmerült kárt, mivel jogellenesség hiányában azt másra áthárítani nem lehet.

Az indítványozó álláspontja szerint a fentebb kifejtett indokok alapján egyértelműen megállapítható a Választottbíróság VB/13006. számú ítéletének közrendbe ütközése, amely okok semmivel sem minősülnek kisebb súlyúnak, mint amikor az állami bíróság a választottbíróság ítéletét a választottbíróság által elfogadhatatlanul magas összegű ügyvédi munkadíjban jelentkező közrendbe ütközés miatt érvénytelenítette (BH2003. 127).

A Választottbíróság által hozott ítélet tartalmánál fogva közrendbe ütközik egyrészt azért, mert közrendbe ütköző eljárás eredményeként született, másrészt azért, mert az ítélet a magyar jog alapvető alkotmányos és törvényi rendelkezéseit sérti.

Téves a törvényszéki ítélet 5. oldala 3. bekezdésében tett azon megállapítás, hogy „Nyilvánvalóan nem az eljárás, hanem az ítélet lehet magyar közrendet sértő a tartalma miatt”. Amennyiben a választottbírósági eljárásban az eljárási alapelvek nyilvánvalóan és súlyosan sérültek, akkor az ilyen eljárás eredményeként meghozott választottbírósági ítélet már tartalmánál fogva is sérti a magyar közrendet.

A Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.188/2011/9. számú ügyben (LB-H-GJ-2011-111. szám alatt közzétett határozatában) kifejtett jogi álláspontja szerint a választottbírósági eljárás során a feleknek az ügyük előadásához és a tisztességes eljáráshoz való joga olyan mértékben is sérülhet, amely önmagában is a választottbírósági ítélet érvénytelenítését vonja maga után.

Márpedig az indítványozónak a **tisztességes eljáráshoz való alapjogának** a választottbírósági eljárásban történt sérelme a társadalom alapvető érdekeit közvetlenül sérti.

Az indítványozó a 2014. május 16-án megtartott tárgyaláson a Törvényszékhez benyújtott beadványa 1. oldalának utolsó bekezdésében, 2. oldalának első bekezdésében, valamint a 7. oldalának hatodik bekezdésében és a 8. oldalának második bekezdésében írásban teljes egészében a Törvényszék elé tárta a választottbírósági ítélet közrendbe ütközésének ez utóbbi okát.

A közrendbe ütközésre alapított kereseti kérelem esetén, csak abból a szempontból vizsgálható a választottbírósági ítélet, hogy **a tartalmánál fogva, illetve az az eljárás, amelynek eredményeként a választottbírósági ítélet megszületett, a társadalom alapvető érdekeit közvetlenül sérti-e** (Kúria Gfv.X.30.087/2011/11. szám, EBH1999.37).

A VB/13006. számú választottbírósági ítélet tehát a magyar közrendbe ütközik, mert a választottbírósági eljárásban nyilvánvalóan és súlyosan sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjog, továbbá a választottbírósági eljárás közrendbe ütközéséből eredően a választottbírósági **ítélet tartalma is a magyar közrendbe ütközik**, mert a társadalom Alaptörvényben biztosított értékeit és érdekeit, valamint erkölcsi eszméit, és a gazdasági-társadalmi rend alapjait védő jogi normákat közvetlenül sérti.

Az Alaptörvény garanciarendszerében biztosított alapjogvédelem nélkül a társadalom nem tud megfelelően működni. Az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének jogállami minimuma a bírói alapjogvédelem.

Az előbbiekre tekintettel a választottbírósági ítélet nem azért ütközik közrendbe, mert a Választottbíróság a szerződéseket adásvételi szerződésnek minősítette. Ebben a körben az indítványozó kiemeli, hogy az ügyben érintett szerződések adásvételi szerződésnek minősítése esetén is közrendbe ütközik a választottbírósági ítélet, mert az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga súlyosan sérült, valamint az ítélet ebben az esetben is tartalmában sérti az Alaptörvényt, valamint a régi Ptk. már fentiekben hivatkozott rendelkezéseit és alapelveit.

Az indítványozó az elsőfokú eljárás során, a 2014. május 16-án megtartott tárgyaláson a Törvényszékhez benyújtott beadványában és a tárgyaláson szóbeli előadásában is egyértelműen megjelölte, hogy **a választottbírósági ítélet nem azért ütközik közrendbe, mert a Választottbíróság az ügyben érintett szerződéseket adásvételi szerződésnek minősítette, hanem beadványában és szóbeli előadásában éppen azt részletezte, hogy a választottbírósági ítélet mely egyéb okok miatt ütközik közrendbe.**

Téves a Törvényszék ítéletének 5. oldalának utolsó bekezdésében foglalt azon megállapítás is, amely szerint „a szerződéskötéskor hatályba nem lépett jogszabályok a felek szerződéses jogainak és kötelezettségeinek megítélésénél nem alkalmazhatók.”

Ezt cáfolja a 2010. évi CL. törvény 2.§-ának a) pontjában foglalt rendelkezés, amely szerint e törvényt a hatálybalépését megelőzően megkötött szerződések esetén a hatálybalépést követően esedékessé váló szolgáltatások tekintetében is alkalmazni kell. E törvény 2010. december 24-én lépett hatályba, a perbeli szerződések közül kettőben a szállítási határidőként 2010. november 01.- **2010. december 31.** került kikötésre, **így az indítványozó szolgáltatása a törvény hatálybalépése után volt esedékes.**

A Választottbíróság VB/13006. számú ítélete a magyar közrendbe ütközésének fentebb kifejtett okait a Fővárosi Törvényszék és a Kúria teljes egészében figyelmen kívül hagyták, és ezen okokról ítéleteikben még indokolást sem adtak.

Az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai egyértelműen sérültek, amikor az indítványozót a tényállításainak bizonyításától a Választottbíróság minden ok nélkül elzárta.

A választottbíróági döntés nincs összhangban az Alaptörvénnyel, hiszen az ítélet meghozatalánál irányadó kötelező törvényi, a régi Ptk.-ban, valamint a 2010. évi CL. törvényben és a 2011. évi CLXXVIII. törvényben lévő előírásokat nem tartotta be a Választottbíróóság, és ezt a Fővárosi Törvényszék, valamint a Kúria sem orvosolta.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek alaptörvény-ellenesek, hiszen az eljáró bíróságok a döntéseik meghozatala során a jogszabályokat nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték, és elmaradt a jogszabályok józan észnek és a közjónak megfelelő értelmezése. Ezen túlmenően pedig a tisztességes piaci versenyhez fűződő érdekekkel ellentétben a jelen panasszal támadott ítéletek a [REDACTED] Zrt. gazdasági erőfölényes helyzetbe kerülését támogatták.

VII.

A jelen beadványban hivatkozott indokokat a Választottbíróóság, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria teljes egészében figyelmen kívül hagyták, és a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéleteiket törvényellenes és alaptörvény-ellenes jogszabályi értelmezéssel hozták meg.

Egyértelmű tehát, hogy az eljáró bíróságok ítéleteikkel az indítványozó I. pontban írt alkotmányos jogait megsértették, erre tekintettel az alaptörvény-ellenes ítéletek megsemmisítésének van helye.

A fentiekben részletesen kifejtett indokaim alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróóságot, hogy a Választottbíróóság 2013. augusztus 16-án kelt VB/13006. számú ítéletét, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 2014. május 16-án kelt 9.G.45.083/2013/8. számú ítéletét és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2015. február 03-án kelt Gfv.VII.30.289/2014/4. számú ítéletét megsemmisíteni szíveskedjék.

Mellékletként csatolom az alábbiakat:

- 1./ Választottbíróóság VB/13006. számú ítélete
- 2./ Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 9.G.45.083/2013/8. számú ítélete
- 3./ Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.289/2014/4. számú ítélete
- 4./ Ügyvédi meghatalmazás

Budapest, 2015. május 13. napján.

Tisztelettel:

